

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2, 6. uri popoldne.

Štev. 32.

V Ljubljani, v sredo 10. februvarija 1892

Letnik XX.

Vera v armadi.

Velikanske so premembe, ki se leto za letom vršé v vseh evropskih armadah. Vedno nore iznajdbe, popravljajna in zboljšavajna, vedno večje žrtve davkoplačevalcev za oboroženi mir. In občna vojaška dolžnost! Nekdaj je bila že nepremagljiva armada, če je 50.000 ali 100.000 v vojaški službi utrjenih starih vojakov težkim korakom z železno disciplino bližalo se sovražniku. Tedaj so odločevali bajonet, puškino kopito in težki meč konjikov; mož je stal proti možu, odločevala je zmago osebna spretnost in neustrašenost. Ali dandanes stojé milijoni proti milijonom, narod proti narodu, želeč uničiti nasprotnika z vsemi sredstvi moderne vojaške umetnosti.

Če se na tako armado iz zasede usuje svinčeni dež, ki kakor gosta toča iz sovražnih repetirk v minuti sesuje in konča neštete množice mladeničev, če v takem resnem trenutku družinskim očetom pride na misel dom in družina — tedaj jih ne bode obdržala v vrsti nobena disciplina, ako jih ne bode navdajala trdna vera na večno plačilo za junaško smrt, ako ne bode prepričani o sveti dolžnosti umreti za cesarja in domovino.

Torej le ona armada bode v bodočih strašnih bojih, katerih nas Bog varni, v vseh slučajih zanesljiva in stanovitna, ki bode prešinjena trdne vere na Boga in večnost ter prepričana o pravični stvari, za katero gre v boj.

S tem prepričanjem smo pozdravili nedavno ukaz na višje vojaške poveljnike, v katerem se jim priporoča, naj skrbneje gojé verske vaje in sploh versko prepričanje med častniki in moštvom. Če pomislimo, da vsako leto toliko tisoč mladeničev zapusti dom ter mora iti v vojake in da isto število dosluženi vojakov zapusti vojašnice in se vrne zopet k domačemu ognjišču, moramo reči, da je ta ukaz tudi velikega socialnega pomena.

Mi spoštujemo vojaški duh avstrijskega častništva, vendar ne moremo zamolčati, da ravno v teh vrstah v obče popolnem pogrešamo najmanjše sledove vernosti, kakeršno smemo zahtevati tudi od „omikanih“ krogov, in da mnogi gospodje častniki vseh vrst z nekako ironijo poslušajo nazore, katere smo gori v kratkih potezah le označili. In pisatelj teh vrstic ne trdi, kar je čul ali čital, temveč je sam imel priliko mnogo mesecev opazovati vojaško življenje med prostaki, gojenci v vojaških šolah in častniki. Ni tu primeren prostor, da bi narisali pravo podobo vojaškega življenja osobito med moštvom. Toliko pa smemo reči, da je v moralnem oziru za priprostega vojaka vojašnica najslabša šola. Koliko poštenih, dobrih mladeničev pride iz kmečkih hiš v vojašnice po mestih, ki se tu popolnem izpridijo in so kot dosluženi vojaki doma prava kuga med vaščani in občani. Odkod grde kletvine, odkod mrznja do dela, odkod drugi izrodki moralnega propada, ki se širi med ljudstvom? To so večinoma nasledki vojaškega življenja. Pri vojaki se spoznajo ljudje najrazličnejših značajev in nraij. Dovolj je jeden sam izprijen mladenič v sobi, da okuži vse svoje tovariše. In kdo gleda na red, na pošteno vedenje, spodobno govorjenje? Navadno nihče, kajti podčastniki, ki naj bi dajali lep vzgled v tem oziru prostakom, so navadno še slabši, ker si smejo več dovoliti, kedar jih ne opazuje oko strogega častnika.

Za velikonočno spoved in druge cerkvene vaje so se vsaj pred nekaterimi leti malo ali nič brigali. Verskemu čutu poštenega mladeniča gotovo ne za-došča na mesec jedna „cerkvena parada“, katere se udeleži jedva polovica vojaštva. Ker utegnemo o tem na drugem mestu obširneje govoriti, končamo za danes te kratke vrstice z opomnjo, da nas veselí zadnji ukaz, ki pa je in more biti le prvi korak k boljšemu. Kajti z jednim „befehlom“ se ne mo-

rejo izruvatí globoke in močne korenine, ki razjedajo ono velevažno napravo, za katero se vsako leto žrtvuje toliko milijonov narodnega imenja.

Retorma juridičnih študij.

Govor poslanca dr. Ferjančiča v drž. zboru dne 28. Januvarija 1882.

(Konec.)

Predloga o pripravljajni službi za sodniško službo gre v ednem oziru predaleč, kakor se mi zdi. Predloga določuje, da se pri sodiščih morajo vršiti tudi vaje s praktikanti in avskultanti, da se dalje izobrazijo v svoji pravoznanski sposobnosti. Jaz si ne morem misliti, da bi kak svetnik ali sodnik sploh mogel voditi vaje. Po tem takem bil bi sodnik na pol profesor. Naloga vaj naj bi dajal, presojeval, morda celo klasifikoval. Za to je pač potrebna cela in gotovo najboljša moč.

Zaradi tega bi bilo treba pomnožiti osobje pri sodiščih. O tej stvari sem že govoril v pravnem odseku in sem v svoje zadovoljstvo zasledil v odsekovem poročilu o novi vredbi študij, da se je tudi v tem odseku o tem govorilo in da je eden član ravno tako, kakor jaz v pravnem odseku opomnil, da take praktične vaje spadajo bolj na vseučilišče, nego v sodniško dvorano.

Sedanja vzgoja, kakeršna je pri sodniškem naraščaju, zdi se mi popolnoma neprimerna. Nič neznanega ne bodem povedal, ako omenim, da se naraščaj pri sodništvu navadno več let rabi le za to, da spisuje zapisnike v kazenskih zadevah. Če se pomisli, koliko večje in obširnejše je civilno pravosodje, nego kazensko, se lahko spozna, kako ednostransko je izobraženje naraščaja za sodniško službo. Tako je skoraj brez izjeme v provincijah. Nekaj bolje je na Dunaju. Tu ima praktikant vsaj delo pri raznih sodiščih, če tudi ne po kakem posebnem na-

LISTEK.

Slovensko-konservativno časopisje.

I.

Viribus unitis!

Koliko zahteva dandanes olikano občinstvo od časopisja! Vsak bralec želi, da iz „svojega lista“ najpreje vse dneвне novice, ne da bi jih čital prej v kakem drugem časniku; „njegov list“ naj razpravlja samostojno in temeljito politična, socialna, narodna, cerkvena in vsa druga važna vprašanja, ki so na dnevnem redu; „njegov list“ naj ima mnogo dopisov iz vseh krajev; podlistki „njegovega lista“ naj bodo izvirni in zanimivi, poučni in zabavni. Iz kratka: čitatelj terja od „svojega časnika“, da je „izvrsten“ ter ne zaostaja za drugimi časniki enske vrste. Celó neolikano občinstvo kmalu spozna, ali je hrana, katero mu podaje njegovo časopisje, pristna in tečna, ali je le pogreta in neslana.

Uredniki slovenskih konservativnih časnikov si vse prizadevajo, da naše časopisje ne zaostaja za nasprotnimi liberalnimi listi, niti tujimi, niti domačimi. Vendar koliko boljše in močnejše bi bilo naše konservativno časopisje, ko bi spoznal vsak verni Slovenec pomen in važnost katoliškega tiska sploh in posebej korist združenega in skupnega delovanja pri našem časopisju. Toda žal, da je še

vedno le pičlo število onih Slovencev, ki spoznajo, da je treba združiti svoje moči tudi na polju našega časnikarstva ter poprijeti za pero za verske in narodne svetinje, za katere se bori naše časopisje. Koliko je med nami olikanih in nadarjenih mož, ki bi lahko izborno sodelovali pri naših leposlovnih in političnih časopisih, pa leni in brezbrizni gledajo, kako se naše časopisje bori z liberalnim svojim nasprotnikom! Kako pa dela n. pr. nemško liberalno časopisje v tem oziru? Na nogah ima vse svoje učenjake in puhloglavce, ter hiti objavljati njih duševne proizvode, dostikrat ne gledé na njih vrednost in dostojnost; vse dela, vse pomaga pri liberalnem listu.

Pri nas pa dremlje marsikatera učena glava, počiva marsikatera spretna roka ter neče poprijeti peresa. Kako zdrave misli imajo nekateri naši narodnjaki duhovskega in posvetnega stanu gledé političnih vprašanj, pa jim ne pride na misel, da bi kaj zapisali v prid katoliškega narodnega časopisja! Kako izvrstni in sedanjim razmeram primerni govori se čujejo dostikrat na javnih shodih in zborovanjih raznih društev ali tudi v zasebnih družbah, pa se malokateri govornik domisli, da bi svoj govor poslal uredniku „svojega lista“! Tudi se dobé med nami dobri humoristi, ki bi lahko podpirali naše konservativne časnike s humoreskami in zabavnimi spisi. Žalostno je v resnici, da marsikateri Slovenec, ki bi lahko vrlo podpiral s peresom katoliško

in narodno stvar, zakoplje svoj talent nalik evaugeljskemu hlapcu. Da, zgodi se celó, da kak naroden listkar, dopisnik ali člankar svoje spise in dopise pošilja liberalnemu nemškemu časopisju. To seveda rado sprejme proizvode katoliških pisateljev v svoje predale, zajedno pa pita katoličane s trapei, nazadnjaki itd.

Jako moramé obžalovati, da mnogo naših konservativnih narodnjakov svetnega stanu ne pozna važnosti našega konservativnega časopisja ter z nami ne sodeluje pri našem časnikarstvu. Toda stvar ta je preimentna ter vredna žrtve in truda! Saj veže vendar vse katoličane, duhovnike in neduhovnike ista vez katoliških idejalov; vsi se borimo za ista načela, vsa vprašanja, verska, narodna, gospodarska, zadevajo nas vse. Združimo se torej ter skupno poj-dimo vsi na delo, kajti le v združenju je moč! Ako bo v srecu vsakega našega konservativca gorelo navdušenje za naše časopisje in se v dejanju kazalo, zaman se bode zaganjalo v nas liberalno časnikarstvo. Najostrejše pušice naših sovražnikov se bodo skrhalé ob močni trdnjavi katoliške vzajemnosti in složnosti.

Kar zadeva skupno delovanje pri našem časnikarstvu, omenjamo na prvem mestu navadne dopise ali sporočila o zanimivih političnih in nepolitičnih dogodkih. Marsikateri dopis je za časopis že zato mnogo vreden, ker prihaja morda iz daljnega tujega kraja, ali iz kraja, ki je zgodovinsko imeni-

črtu. Pa tudi tukaj se slišijo pritožbe, da se praktiki uporabljajo le za taka dela, ki se delajo po „šimeljnu“, in pa za to, da posredujejo mej sodnikom in pomočnimi uradi, vzlasti mej večsih preveč oddaljeno registraturo. Nedavno sem čital, da so dunajski praktiki razpravljali vprašanje, bi li ne bilo umestno, da bi jim dali konje in tako olajšali službo. (Veselost.)

Sicer pa bode visoka zbornica pri posvetovanju in sklepanju o predlogi zastran pripravljalne službe o tem se morala odločiti, ali to moram naglašati, da je neobhodno potrebno, da se teorija in praksa združita v pravem razmerju in da se še-le s tem in ne le z vseučilišnimi študijami izgojé spretni juristi. (Dobro!)

S kratkimi besedami hočem se sedaj obrniti k drugemu vprašanju, k čemur mi daje povod § 1. Ta paragraf sicer nema, kakor se je večkrat omenilo, samo naloge, določiti one pravo- in državnoznanstvene študije, katere dajo kvalifikacijo za javne službe, ali vsekako je ta smoter tudi tehten. Če se pa hoče doseči popolna kvalifikacija, mora se dobiti tudi jezikovna sposobnost (Odobranje.), da bode jurist mogel opravljati službo mej prebivalstvom, mej katerim mora delovati.

Na prvi pogled to vprašanje ni v najtesnejši zvezi s predlogo, ali mi Jugoslovani jako čutimo pomanjkanje taceh naprav. (Odobranje.) Naši severni bratje Čehi in Poljaki imajo svoja vseučilišča, na katerih se predavajo pravniški predmeti v njih jeziku. Še Italijani so dosti na boljšem, kakor mi, kajti imajo italijanska predavanja na vseučilišču v Inomostu. Samo Jugoslovani nemamo na avstrijskih vseučilišnih nobene akademične obravnave pravnoslovnih predmetov. (Čujte! Čujte!)

Kakor rečeno, ne sme se ugovarjati, da ta predloga ničesa nema določevati v jezikovnem oziru. To priznavam in vem, da bodo te določbe veljale za vsa vseučilišča brez ozira na predavalni jezik. Vendar se mi dozdeva, da je tukaj pravo mesto, da izjavim te pritožbe, to tembolj, ker jih jako živo in hudo čutimo. Poljski vseučilišči v Krakovem in v Levovu, češko v Pragi gotovo neso le zaradi tega nastala, da se na njih goji znanost, temveč izvirajo iz praktične potrebe, da se pridobi kvalifikacija za sodelovanje pri pravosodju, bodisi kot pravdnik ali sodec. Posebno pa imajo italijanske fakultete v Inomostu ta namen.

Še so mi v spominu jake neprijetne besede, s katerimi je odgovoril njega ekscelencja gospod učni minister v budgetnem odseku našemu zastopniku, ko je bil izprožil to vprašanje. Rekel je, da bi nedostajalo primernih in kvalifikovanih docentov. Odgovarjati moram gospodu učnemu ministru, da prav nič ne pozna slovenskih pravnikov, če tako sodi o njih. (Tako je! na desnici.) Sicer pa nam ni baš za to, da bi take naredbe morale biti na graškem vseučilišču. Nam bi bilo še ljubše, če se napravijo kje drugje. In če se pravi: Morda ali verjetno ne bode sposobnih docentov, je podobna

ten, bodisi po svoji preteklosti, bodisi zaradi zanimivih sedanjih dogodkov. Kako rado čita občinstvo dopise iz tujine, n. pr. iz Amerike, Afrke, Bosne itd., naj bodo še tako priprosto pisani! In vsak slovenski časnik ima kakega naročnika v daljnih krajih sveta, ki je zmožen, da spiše za „svoj list“ kak dopis ali kako novico. Ker imajo torej dopisi iz daljnih, tujih krajev za časnike poseben pomen, prosimo rojake, bivajoče v tujini, poročajte nam v domovino o zanimivih dogodkih, novostih in odnosajih svojega bivališča. Nekateri dopisniki imajo napako, da poročajo svojim časnikom samo o cerkvenih stvareh in dogodkih, zadevajočih zgolj verske in cerkvene pobožnosti, taki naj razširijo svoje obzorje ter dadó svojim dopisom primerno različnost. Razlika mika. Tudi najpobožnejši bralec se utruji in mu postane dolgočasno, ako čita n. pr. meseca julija in avgusta po vseh časopisih le o novih mašah ali pa o binkoštnem času zgolj o birmah in velečastnih škofovih sprejemih.

Za izbiranje dobrih dopisov seveda ne moremo dati kakega splošnega navodila, kajti poročevalcu je razsoditi, je li kak dogodjaj primeren, da se v časniku objavi ali ne, le toliko splošno omenjamo, da dopisi so tem boljši in tem boljše ugajajo bralcem, čim bolj so kratki pa raznovrstni. Najboljše bo v tem oziru vsakdo pravo pogodil, ako čita dle časa pazno kak list, ki se, kar različnost in mičnost dopisov zadeva, posebno odlikuje.

pritožba in isti dvom razvideti iz odsekovnega poročila. Tukaj se je dvomilo, če se bodo za novouvedeno avstrijsko državno zgodovino našli sposobni docentje in vzlic temu se bode ta predmet vpeljal (Čujte! na desnici.) in gospod minister zagotavlja, da si bode pomagal s profesorji filozofije in vse storil, da vzgoji docente za ta predmet. Le uvedite predavanja v slovenskem jeziku in docenti se bodo že dobili, o tem ni dvombe. (Tako je! na desnici.)

Predavanj v našem narodnem jeziku na vseučilišnih ne dobivamo in ko sem nedavno v pravnem odseku sprožil, da bi se v predpise o sodniškem izpitu vsprejela vsaj taka določba, kakor jo že najdemo v naredbi iz 1854. leta, katera tudi vreja je sodniški izpit, je žal zstopnik sorodnega naroda temu ugovarjal (Čujte! Čujte! na desnici.), kar me je neizrečeno zabolelo.

Vseučilišča nam ne daje, sodniški izpit se tudi ne sme baviti z jezikom; moram vendar vprašati, kako naj se vendar reši to jezikovno vprašanje, s katerim se že toliko bavimo.

Sicer je pa jezikovno vprašanje vprašanje, kateremu se moramo naučiti brez predsodkov zreti v obraz. Ko se otresemo vseh predsodkov, bode vsem razumljivo, da se to vprašanje mora vrediti.

V svoje zadovoljstvo lahko konstatujem, da so se poslednji čas nazori o tem precej ublažili. Poročevalc o študijskem redu je sam pri debati o finančnem zakonu izrecno izrekel, da se mora vsakemu narodu varovati in zagotoviti njegov jezik, če hočemo priti do uspešnega dela. (Živahno odobranje na desnici.)

Če ne moremo ne od vseučilišča, ne od sodniškega izpita pričakovati dokaza kvalifikacije v jezikovnem oziru, bodo justične uprave še nadalje navezane na ona spričevala, ki se danes rabijo za dokaze, na spričevala, ki se dobe od kogar-koli, in večkrat ne na baš lep način. (Tako je! na desnici.)

Dalje ne bodem stvari več razpravjal. Sklenil sem bil jako kratko govoriti, ali na koncu pa moram opomniti, da je bil moj namen, tudi pri tej predlogi pokazati na potrebo našega naroda, na potrebo, ki se more zadovoljiti od vseučilišča.

Ker pa predloga ne nasprotuje takim vredbam, temveč so take naprave mogoče v okviru te predloge, zatorej bodem zanjo glasoval. (Živahno odobranje na desnici.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. februarja.

Notranje dežele.

Plener. Listi se vedno še pečajo s Plenerjem. Levica bi bila z njim veliko izgubila, posebno ker bi Plener tudi ne bil mogel biti prestavljen v gosposko zbornico. Uradniki skupnih uradov ne morejo biti poslanci, pa tudi ne poklicani v gosposko zbornico. Članstvo gosposke zbornice pa održe, če so že poprej bili njeni člani. Plener bi bil torej za politično življenje popolnoma izgubljen. — Poljski listi pa vedo povedati, da se Plener ni zavezal ostati še dolgo vodja levičarjem. Ko se politični odnošaji malo prēmene, bode rad vsprejel kako višjo državno službo. — Kdaj se to zgodi, seveda poljski listi ne vedo, po naših mislih je pač mogoče kaj takega kmalu potem, ko bode vrejena valuta.

Predsedstvo skupnega najvišjega razunišča. Ker Plener ni hotel prevzeti te službe, vrše se sedaj pogajanja z drugimi osebami. Kakor ve povedati neki dunajski list, je toliko gotovo, da tega mesta sedaj ne dobi nobeden levičar.

Vnanje države.

Rusija in Vatikan. Da je papež imenoval kardinala Ledochovskega generalnim prefektom propagande, je v Peterburgu vzbudilo precejšnjo nevoljo. Rusi se boje, da bode tako odlikovanje poljskega kardinala mej katoliškimi Poljaki vzbudilo še bolj narodno in versko zavest, češ, da v Rimu tudi še neso pozabili poljskega naroda. Seveda papež ni iz političnih nagibov počastil kardinala, kakor mu podtikajo ruski listi, temveč le zaradi njegovih zaslug za cerkev. Rusija pa naj Poljakom da ednakopravnost, pa se ji ne bode treba bati vsake Poljakom dobrodejne sapice.

Nemčija. Na Badenskem se tudi maejo tla liberalcem. Da sam veliki vojvoda ne podpira liberalne stranke, gotovo bi že bila dogospodarila. Prevrat v Prusiji daje pogum tudi badenskim konservativcem, ki sedaj odločno zahtevajo, da se tudi na Badenskem uvede verska šola. Tudi se pripravljajo premembe v ministerstvu. Finančni minister žid dr. Ellstätter je že napovedal svoj odstop, njega naslednik bode bajé član katoliške stranke dr. Regener. Pa tudi dva druga liberalna ministra bajé kmalu naredita prostor konservativcem. Posebno pomembno bi bilo, ko bi res odstopil učni minister

dr. Nökk in na njegovo mesto prišel konservativni ministerski svetnik pl. Jaegemann.

Srbija. Radikalna stranka je povabila kraljico Natalijo, da naj se povrne v Srbijo. Ruski listi pa kraljici odsvetujejo povrat, dokler ga jej regentstvo, vlada in skupščina ne dovolijo. V Belemgradu bi zaradi tega prišlo do neredov in celo kraljevi prestol bi prišel v nevarnost. Avstrija bi pa dobila priložnost vmešati se v srbske stvari. Najbrž bode kraljica poslušala pametne svete in ne bode dajala povoda kakim nemirom.

Rumunija. Vladna stranka je izdala volilni oklic, katerega so podpisali vsi ministri. Opozicijo je to malo iznenadilo, ker mislila je, da se nekaj ministrov ne bode hotelo odločno izreči za reforme, katere zahteva mladokonservativna stranka. Sedaj se pa vidi, da je v vladni stranki edinost. V oklicu se obeta, da se bode preustrojila uprava. Odpravili se bodo sedanji od strankarskih vplivov odvisni prefekti in podprefekti, in se bodo nastavili spretni, izšolani uradniki, ki bodo lahko vestneje in bolj nepristranski opravljali svoj posel, ker se jim ne bode bati, da zgube službo, ko pride nova vlada, katera bode morala svojim pristašem dobiti dobro mesto. Državna posestva se bodo razdelila in prodala in tako 180.000 kmetskih delavcev postane posestniki. O vnanji politiki pa pravi oklic, da se bode vlada vedno držala načela, da se mora varovati svoboda in popolna nezavisnost Rumunije, v ostalem je pa vladna stranka za obvarovanje miru.

Rusija obrača vedno večjo pozornost na skrajni vzhod. Letos hoče številno vojnih ladij v Tihem morju na najstj povekšati, pri čemur se pa ne štejejo torpedna zaloga in pa pomočna plovila. Rusi čutijo, da jim na skrajnem vzhodu utegne škodovati Kitaj ali pa Japan. Tudi evropske velevalsti nič posebno z veseljem ne gledajo, da se ruska moč tako širi ob Tihem morju. Še večji vpliv pa Rusija dobi v teh krajih, ko bode dodelana sibirski železnica.

Francija. V Bordeauxu so osnovali katoliki „Liga za zopetno pridobitev javnih svobodščin“. Liga, ki se bode razširila po vsej Franciji, pravi v svojem volilnem oklicu, da je z republikansko vladavino zadovoljna, ali tega ne more dopustiti, da bi republika bila gospodstvo le edne same stranke. S šolskimi zakoni se liga ne strinja, ker so duhovniki iz šole izključeni. Društvena svoboda mora veljati za vse in vera se ne sme praganjati. Predsednik tej ligi je pa Carnotov svak David Gaston, odvetnik v Bordeauxu.

Španija. Včeraj so usmrtili štiri na smrt obsojene anarhiste v Kseresu. Bili so bajé glavni vodje neke anarhistične zarote. Več družih anarhistov je pa obsojenih v večletno ječo. Republikanska stranka je smrtna obsodba anarhistov jako razburila. V Kseresu so meščanje v znamenje žalosti zaprli vsa okna. Vlada je bila odredila obširne naredbe za ohranjenje javnega reda. — Senat španjski je sprejel zakon o nedeljskem počitku. Senator Boca je pa predlagal, da bi se kralj španjski tudi odrek delu svojih dohodkov, kakor se je portugalski. Večina senatorjev pa ni pritrčila nasvetu vojvode Roce.

Izvirni dopisi.

Iz Gorice, 8. februarja. Ako greš zapustivši zadublo mestno zidovje pod milo nebo, posrečilo se ti bo že zapaziti tu pa tam rumenkasto trobentico. Zvedavo, a še zaspano vzdiga svojo glavico ter ti kliče: „Le še malo potrpi in vrne se zelena pomlad!“

Pa, dragi bralec, ni še bilo najti niti te prve oznanjevalke vesele vigredi in je še brila ostraburja, vzrastla je v ozidju tihe bogoslovnice druga cvetka, koje ne vzamejo sape viharne, in tudi ne premenljivi vetrič. Ta cvetlica je: „akademična podružnica vseučilišnega društva.“

Nedelja, 17. januarja, bil je oni srečni dan, ko je prodrla že delj časa željno pričakovana in na tihem gojena rožica trdo skorjo zemlje in se povspela na svitlo. Zares mično, dá, spodbudljivo je bilo gledati, kako se je ob 5. uri zvečer polnila, ona, sicer ne posebno priljubljena „aula tentanimum“, da se ondi pozdravi početek toliko pomenljivemu društvu. Da! Pravim spodbudljivo je bilo! Tu si čul Slovenca z Italijanom, Hrvat s Čehom navdušeno vkrpati o prihodnosti društva. Ena je bila misel, eden bil jim je smoter: Katoliška ideja, vresničena, realizirana v novem solnograškem katoliškem vseučilišču. Kaj bi nas bilo pa tudi delilo in razdvojilo? Morda jezik? O nikakor ne? Ena nam je misel, en nam je duh, duh namreč sv. katol. cerkve! Li to ni bistveno? Po prebranih štatutih voljen je bil odbor. Novoizvoljeni predsednik spodbujal je s krepko besedo svoje brate, kazajoč jim vesele ure, ki jih je doživel o velikih počitnicah gori v Solnogradu sredi navdušenih katoliških mladeničev, ki kakor eden mož stoje za sveto našo stvar.

Da bi se pa ta velevažni dogodek še bolj proslavil in, da bi tudi zunaj bogoslovnice našel posuemovalcev, prirejena je bila javna veselica obsegajoča

govore, petje in godbo. — Kmalu po dokončanih volitvah jeli so dohajati povabljeni gostje. Pot jih je peljala po okrašenem hodišču v prostorno obednico, koja je bila tudi primerno ozaljšana. Izmej govorov, kojim je bila glavna vsebina katoliška ideja, kot ideja svetovna, univerzalna, naj omenim samo kratek rek, ki mi je segel globoko v sree. Prvi govornik dr. Jos. Pavlica, naš vrli in neutrujeni spiritual, dokazuje veleimenitni povod, ki je zbral toliko občinstva, pokaže nam mej drugim tudi varni kraj, gotovo zavetje, kamor naj vsadimo nežno evetko, kraj pa je: „Srce Jezusovo.“ O zares zlate besede! Po dokončanem govoru zapoje pevsko društvo za ta dan jako primerno: „Jesu dulcis memoria.“ Govor se vrsti za govorom. V ognjevitih besedah povdarjajo govorniki pomen tega društva rekoč: „Biti ud temu društvu, bodi bogoslovcu ponos!“

Pa preobširno bi bilo vse natanko opisati. Navdušenje je bilo splošno in vsakemu govoru sledili so burni živio-klici. Videlo se je pa tudi, da govori prepričanje. To pa že vsak ve, kar od srca pride, tudi k srcu gre. Da bi pa tudi nežno mladež srednjih šol spodbudil ta vzgled, bila je tudi ona povabljena k slavnosti, saj je ravno ona nada in up sv. cerkve in države.

Petje se je vrstilo za godbo in govori. Prebrali so se telegrami, ki so nam došli povodom slavnosti od bratov bogoslovcev. Tako n. pr.: Iz Solnograda, Maribora, Tridenta, Št. Polita. Posebno nas je pa pozneje obveselilo zares bratovsko pismo, poslano od č. g. bogoslovcev iz bele Ljubljane. Slava jim! Zares možate besede, vredne katoliškega duhovnika! Slednjič zahvali se naš dobri in ljubljani vodja, veleč. g. dr. Jos. Gabrijelčič zbranim gostom, da so počastili s svojo navzočnostjo slavni ostui dogodek. Posebej je pa tudi izražal svojo zahvalo premilost. in prevzviš. knezonadškofu, ki so tako toplo in iskreno priporočali, da se je društvo osnovalo.

Mi pa hočemo nežno sadiko skrbno gojiti, da vzraste in razveseljuje s svojo lepoto oko naslednikom ter jih vabi razvijajoča blagodejno vonjavo v svojo blažilno bližino. Crescat, floreat!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. februvarija.

(Pokojnega dr. Grossa) prijatelj nam piše: Kdo bi se bil nadejal, da tako hitro, nenadoma zgubimo moža, ki je bil vzor marljivosti in lepih lastnostij. Marsikomu se je zdel na prvi pogled kot čudak, a kdor je bližje poznal njega, občudoval je njegovo redovitost. Fran Gross se je rodil l. 1850. v Nazaretu na Štajerskem; oče njegov je bil priprost godec, od tod tudi sinova nepopisna ljubezen do glasbe. Kot deček je pel v frančiškanskem samostanu v Nazaretu, gimnazijo je izvrstno dovršil v Ljubljani, kjer sta mu bila v glasbi učitelja slavna glasbenika Nedved in Foerster. L. 1871. je prišel kot pravoslovec na dunajsko vseučilišče ter „Sloveniji vdahnil s tovariši novo življenje. L. 1885. je Gross vstopil v prakso pri dunajskem deželnem sodišču, l. 1878. je moral v Bosno, kjer se je udeležil krvave bitke pri Žebčah. Kakor marsikateri si je tudi dr. Gross v novi Avstriji nakopal bolezen, za katero je vedno bolehal. Pozneje je služboval na Nižje-Avstrijskem, l. 1883. je bil premeščen v Ptuj, l. 1886. pa v Ljubljano. Meseca novembra lanskega leta je bil poslan v Idrijo kot vodja okr. sodišča, kjer je hitra smrt končala njegovo lepo življenje. N. v m. p.!

(Umrl) je nocoj ob 2. uri po daljši bolezni g. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal pri tukajšnjem poštne in brzojavnem uradu, v 46. letu svoje starosti. Bil je blag človek in vesten uradnik. Pogreb bude v petek popoldne ob 1/2 5. uri. N. v m. p.

(Iz Škofje Loke) se nam poroča: V nedeljo je imelo novo „Slovensko bralno društvo“ svoj prvi osnovalni zbor, katerega se je udeležilo okoli trideset udov. V odbor so bili izvoljeni gg.: Andrej Jamnik, predsednik; Avg. Sušnik, podpredsednik; Fr. Sušnik, tajnik; Jan. Debelak, blagajnik; Ivan Šubič, odbornik; Bernard Pirnat in And. Leskovic, odb. namestnika. Bralno sobo ima novo društvo v prostorih gosp. Fr. Sušnika na Spodnjem trgu. Vstopnina je 50 kr., plačilo na mesec 25 kr. Udov je dosedaj k društvu pristopilo že 50, gotovo lep začetek, ki pričča, da se bodo okrog novega društva polagoma zbrali vsi neodvisni in zavedni loški meščani in domoljubi iz okolice. — Novemu slovenskemu bralnemu društvu v Škofji

Loki želimo prav krepkega razvoja, udom njegovim pa raznovrstnega, poštenega berila.

(Nasledki isterskih volitev.) Te dni se prične končna sodnijska obravnava o izgrelih pri zadnji državnozborni volitvi v Istri. Obravnava bude trajala več dnij. Hrvate bude zastopal državni poslanec dr. Laginja, ki se je te dni odpeljal z Dunaja skozi Zagreb v Istro.

(Ošpice) so v Ljubljani ponehale. Zbolelo je bilo za ošpicami 466 oseb, umrlo pa 37.

(Hripa) ali influenza je divjala letos na vsem Koroškem. Iz privatnih poročil vemo, da je posebno tudi v Labodski dolini in okoli Spodnjega Dravobrega mnogo ljudij zbolelo in umrlo za hripo. Na gorah posebno so bili ljudje v tej bolezni zapušteni. Cele družine so zbolele n. pr. na Ojstrici pri Sp. Dravobregu za hripo. Sedaj pa je že ponehala.

(Slovensko pevsko društvo „Ljubljana“) ima v nedeljo ob 1/2 11. uri zjutraj v steklenem salonu čitalnične restavracije svoj prvi občni zbor s sledečim vspešnim: 1. Predsednikov nagovor. — 2. Sprejemanje novih članov. — 3. Volitev odbora. — 4. Razni nasveti.

(Od Pokrč pri Grabstanju) na Koroškem se nam piše: Dne 6. t. m. je umrl Jurij vitez Gutmannsthal, lastnik „Krištofovega dvora“. Bil je še mlad in čvrst. Lani je podedoval veliko premoženje in kupil znani grad na Gosposvetskem polju „Tanzenberg“, ki ima vrat, kolikor teden dnij, sob kolikor leto tednov, in oken, kolikor leto dnij. „Bauernbudarji“ bodo zelo žalovali po njem, ker je bil zvest njihov pristaš.

(Iz Kropce) se nam piše: Veselica, katere čisti dohodek je bil namenjen revni šolski mladini, se je v vsakem oziru prav dobro obnesla. Posamezne točke so se prav dobro izvajale. Občinstva je bilo mnogo, in kar je najvažnejše, za dobredelni namen se je nabralo nad 50 gld. Vsa cast udeležencem in odboru!

(Za pogorelce v Rakitniku) se je nabralo od 1. januarija do 5. februvarija pri postojinskem okr. glavarstvu v denarnih milodarjih vkupe 1329 gld. 15 kr. (od deželnega odbora kranjskega 1000 gld.). V ponedeljek se je napominana svota razdelila pogoreleem rakitniškim.

(Posojilnica v Spodnjem Dravobregu) na Koroškem je imela v preteklem letu 60.786 gld. 93 kr. prometa. To dokazuje, kako potreben je za naš kraj ta denarni zavod. Vloženih je bilo v preteklem letu 21.067 gld. 26 kr., vzdignjenih pa 18.129 gld. 63 kr. Posojilnica ima do sedaj 350 udov.

(Od Libelič na Koroškem.) Pri nas živi še dobro, za vero in narod svoj vneto ljudstvo. To smo opazili dne 3. t. m., ko smo napravili zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda. Vkljub prav slabemu vremenu se je zbralo kmetov in kmetic v bližnji vasi Potočah toliko, da je bilo vse polno. Veselilo je nas, da so tudi nekateri liberalci prišli prepričati se o našem delovanju. Govorniki pa so s tako iskrenostjo in prepričanjem govorili, da so možje, ki so dosedaj v liberalnem taboru pomagali nasprotnikom, odkrito in javno pritrdili, da je v resnici nam Slovincem potreba verske in slovenske šole. Tako, vidite, se dá prepričati naše nepopačeno ljudstvo, zato, ker sodi še po svoji zdravni pameti in je še od nemških liberalcev neodvisno.

(Čitalnica na Vrhniki) priredi v nedeljo dne 21. t. m. maskarado. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina maskam 50 kr., nemaskovanim osebam 1 gld. Vstopnice dobé se pri g. G. Jelovšk. Svira oddelek vojaške godbe c. in kr. pešpolka št. 17.

(Celjski Sokol) priredi maskarado dne 28. svečana v prostorih celjske čitalnice. Začetek ob sedmi uri. Vstopnina za člane 50 kr., za nečlane 1 gld., za obitelji 2 gld. Vstopnice se dobivajo v prodajalnici gospoda Dragotina Hribarja in 28. t. m. zvečer pri blagajnici.

(Družba strelcev v Ilir. Bistrici) priredi v nedeljo dne 14. t. m. v čitalniških prostorih veselico. Vspeš: 1. Streljanje za dobitke. 2. Duet na citrah, svirata gg. D. in St. 3. Gledališna predstava. Začetek ob 1/2 8. uri. — Vstop prost. Godba: Češki kvartet.

(Vodstvo c. kr. poštnohranilničnega urada) razpošilja račun o prometu za mesec januarij. V tem času se je vložilo 809.763krat v skupnem znesku 92.850.591 gld., od tega pride na Štajarsko 41.269krat za 3.639.903 gld., Koroško 12.176krat za 1.009.795 gld., Kranjsko 10.759krat za 743.900 gld. Primorje 14.339krat za 1.550.474 gld., Dalmacijo 4.073krat za 405.975 gld.; vrnili so pa 211.275krat

skupaj za 93.081.526 gld., od tega na Štajarskem 6.259krat za 1.627.710 gld., na Kranjskem 1.310krat za 297.008 gld., na Koroškem 1.523krat za 301.232 gld., na Primorskem 3.724krat za 1.499.658 gld. v Dalmaciji 335krat za 88.595 gld. Od dne 12. januarija 1883 izvršilo se je 42.605.020 vlog za 4.917.051.459 gld. 2 kr., a vrnili so 12.209.287krat skupaj za 4.855.952.386 gld. 40 kr., tako je v blagajnici preostalo 61.099.072 gld. 53 kr. Med povračilom je znesek 17.253.505 gld., za kar je urad vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal vrednostnih papirjev. V prometu nahaja se 9.687 knjig -rentovnic ki so vredne 12.776.820 gld., potem 860.843 vložnih in 19.630 čekovnih knjižic. Izmed slovenskih knjižic je svojo izgubil nekdo na Planini, velja 1 gld., nekdo pa v Makolju, vredna je 50 kr.; do nove knjižice je pravico dobil prvi dne 10. febr., a drugi dne 9. febr. Število vložnikov je naraslo za 13.127 oseb v varčevalnem, za 239 v čekovnem, za 122 v nakazničnem oddelku. V neuradnem delu okrožnica objavlja podatke o poštni hranilnici na Ogerskem, Taljanskem, Švedskem.

Raznoterosti.

— Ogerske volitve. Pri zadnjih državnozbornih volitvah na Ogerskem je bilo 20 oseb ubitih, nad 200 pa ranjenih. V Banffy-Hunyadi so mrliče slovesno pokopali. Na krstah so bili napisani: „Umrl je za domovino“. V Takaču so pristaši skrajne levice nekega vladnega volilca raztrgali na kosce.

— Tudi v Rusiji so visoke šole prenapolnjene. V Kijevu so šolnino za polovico zvišali, in vendar ni bilo še nikoli toliko dijakov, kakor letos; samo juristov je nad 500. Poleg tega pa je večina dijakov siromašna. Od tod prihaja tudi veliko število nihilistov.

— Roparji. V Malagi na Španjskem je dne 3. t. m. ob belem dnevu osem roparjev napalo hišo Angleža Cornwalla, ki je ravnatelj rudnikov v Ojenu. Roparji so najprvo oropali vso hišo ter odpeljali gospo in tri hčere, za katere sedaj zahtevajo dvajset tisoč funtov odkupnine. Tri rudarje, ki so hoteli braniti, so roparji pobili.

— Kardinal Manning je zapustil le 400 funtov šterlingov premoženja in malo zbirko knjig.

— Hitrost ameriških vlakov. Američani si silno prizadevajo, da bi pri vožnji na železnicah v hitrosti prekosili Angleže. Sedaj posebno prirejajo vlake, ki bodo z največjo hitrostjo vozili obiskovalce razstave v Chikago. Sveda so za te vlake si omislili posebno lahke stroje. Pri vožnjah za poskušnjo dosegla se je hitrost preko 96 kilometrov v edni uri. Neki stroj je celo 145 km. prešel v edni uri. Pred malo leti je že bilo kaj nenavadnega, če je vlak v edni uri prešel 60 km.

— Iz Jokohame v Anglijo v 19 1/2 dne. Nedavno je neka družba iz Jokohame na Japonskem odpotovala preko Amerike v Evropo. Hitri parnik je pripeljal potnike in pošto v 10 dneh preko Tihaga morja v britansko Kolumbijo. Parnika je že čakal poseben vlak kanadske pacifike - železnice, po kateri so odpotovali proti vzhodu. Na vseh drugih železnicah so potnike že čakali posebni vlaki in tako so iz britanske Kolumbije v 3 1/2 dne prišli v Novi Jork, od koder jih je takoj odpeljal hitri parnik preko Atlantskega morja in v 6 dneh pripeljal v Anglijo. S tem je dokazano, da je promet z Vzhodno Azijo najhitrejši preko Amerike.

Telegrami.

Dunaj, 10. februvarija. Zdravje nadvojvodi Francu Salvatorju se je odločno zboljšalo.

Dunaj, 10. februvarija. Cesar je vsprejel vitembersko častniško deputacijo in jo povabil k cesarskemu kosilu.

Gradec, 9. februvarija. Deželni zdravstveni svet je nasvetoval za Štajersko le jedno zdravniško zbornico s sedežem v Gradcu; 480 zdravnikov, ki imajo volilno pravico, naj bi se razdelilo v 15 volilnih skupin, od katerih bi bilo 5 v Gradcu in 10 na deželi.

Praga, 10. februvarija. Trgovska zbornica je izvolila Staročeha dr. Zuckra za državnega poslanca. Nemci se neso udeležili volitve.

Beligrad, 10. februvarija. Debata ob iztiranju kraljeve matere v predčerašnji in včerašnji seji skupščine je bila jako burna. Govorniki liberalne stranke in radikalnih disidentov so dolžili vlado, da je na grd način rušila ustavo. Lješanin je očital minister-skemu predsedniku laž. Vlada je storila obširne naredbe za varstvo poslopja skupščine. V radikalnem klubu mnogi želé, da se končno reši kabinetno vprašanje. Število radikalnih disidentov je naraslo na štirideset.

Berolin, 9. februvarija. Knezu Bismarcku bližji krogi trdijo, da knez ne pride v gospodsko zbornico glasovati proti šolski predlogi.

Tujci.

8. februvarija.

Pri **Matiču**: Podhorny, potovalec; Braun; Pentlan; Bock in Bontadi, trgovca, z Dunaja. — Naeke, potovalec, z Toplice. — Maximovits, trgovec, iz Budimpešte. — Ross iz Koševja. — Kleialecher s soprogo iz Lienea.

Pri **Stonu**: Knop, prokurist; Deutsch, živinotrožec; Kaiser, König, Epstein, Ressel, trgovci; Hoffman, potovalec, z Dunaja. — Mulley, logar, iz Sp. Logatec. — Gostiša, gostilničar, iz Gor. Logatec. — Tollazzi, trgovec, iz Sp. Logatec. — Pappis, trgovec, iz Logatec. — Lončarič in Antie iz Sele. — Blochman, trgovec; Weislein; Tedeschi, iz Trsta. — Del Paula, trgovec, iz Florence. — Badar, trgovec, s soprogo, iz Nove Gradiške. — Rautnig, trgovec, iz Gradaca. — Eisler, trgovec, iz Vel. Kanize. — Kohn iz Maribora. — Millonig, trgovec, iz Celovca.

Pri **Južnem kolodvoru**: Senavalle, inženir; Messina, Sorandi, Zigoj, Furlani, Versa, iz Trsta. — Strukel s soprogo z Dolenjskega. — Graf iz Gorice.

Pri **avstrijskem caru**: Kikell, potovalec, z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Modelak, potovalec, iz Weisa. — Kauluzza, gostilničar, iz Vidna. — Wuehse iz Koprivnice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Ces	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v toploti
		opazovanja	zrakomerna v min			
7. u. zjut.		725.9	-3.4	brezv.	megla	6.80
9. 2. u. pop.		730.8	0.6	"	sneg	
9. u. zveč.		736.7	-1.2	m. vzh.	oblačno	sneg

Srednja temperatura -1.3°, za 0-9° pod normalom.

Išče se poštena, zanesljiva 83 4-3

prodajalka

v primernih letih za branjarstvo (štacuno) na deželi. — Pismene ponudbe sprejema administracija tega lista.

94 1

Tužnim srcem podpisani naznanjamo žalostno vest o smrti našega iskreno ljubljeneega očeta in svaka, gospoda

Petra Budnar-ja
c. kr. poštnega oficijala.

ki je danes ob 2. uri zjutraj po daljši mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v 46. letu svoje starosti v Gospodu zaspal.

Truplo druzega pokojnika se bode dne 12. februvarija ob 1/2 5. uri popoldne iz hiše žalosti na Šentpeterskem predmestju št. 32 prepeljalo k sv. Krištofu in tam pokopalo v rodbinski rakvi.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v župnijski cerkvi pri sv. Petru.

LJUBLJANA, dne 10. februvarija 1892.

Marija in Janko Budnar, otroka. — Ludovik Gries, svak.

Tinktura za želdec,

katero prireja **GABRIJEL PICCOLI,**

lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska oesta, je mehko, lahko učinkujoče, delovanje prebavnih organov ureja joče sredstvo.

Krepča želodec, ter pospešuje telesno odprtje. — Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 stekl. velja gld. 1.36, z 55 steklen., 5 Kg. teže, velja gld. 5.26. Poštnino plača naročnik. — 1 steklenica velja 10 kr. (60-33) (1309) 6

Na prodaj 2 hiši v mestu, 1 hiša s krēmo, hišna oprava, zrcala, glasovir.

V najem se oddá velik vrt.

Kupi se mala hiša v mestu.

Stanovanja se zvedó 88 3-3

v pisarni za posredovanje pri zasebnih opravilih

A. Kališ-a

na Prešernovem trgu šte. 3.

Na Starem trgu šte. 4 oddá se

prodajalnica

za mesec maj. 82 3-3

Natančneje se izve nasproti šte. 5. II. nadstrop e.

Velika zaloga vina

Dominik Trojanšek,
pekovski mojster,

v Gorici, Via Municipio šte. 8,

se priporoča posebno častiti duhovščini in drugim gospodom, ki želé imeti v resnici **zanesljivo**

dobro vino,

belo in črno. Kdor si enkrat pri meni naroči vino, gotovo se ne kesa in ga zopet naroči.

Belo vino je iz goriške okolice. V zalogi imam posebno dobro istrijsko vino „**teran**“ in izvrsten „**refosko**“ v steklen cah iz l. 1889. Vsa ta vina razpošiljam po najnižji ceni in zagotavljam najboljšo blago. Priporočam se torej sl. občinstvu. 77 16-3

Natorni istrijski črni teran.

Prodajam le na debelo.

Razpošiljam na vse kraje.

ROJSTNI DAN mes :

6. februvarija. Marija Loboda, delavčeva hči, 6 1/2 leta, Streliške ulice 11, jetika. — Uršula Verhove, lončarjeva hči, 3 mesece, Streliške ulice 8, jetika.

7. februvarija. Janez Jenko, krojač, 65 let, sv. Petra oesta 38, srčna hiba. — Marija Kosel, gostija, 71 let, Kravja dolina 2, emphysema pulm. — Marija Bernot, mestna uboga, 71 let, Karlovska oesta 7, plućnica.

8. februvarija. Jožefa Blatnik, gostija, 81 let, Kravja dolina 11, marasmus.

Zrebanje pojutrišnjem.

Velika praška loterija.

Glavni dobitok

100.000 goldinarjev

Srečke à 1 gld.

priporoča

48 9-7

J. C. Mayer.

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(20) 8

V prodajalnici

Andr. Druškoviča
v Ljubljani,

Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni najboljša modrobela posteklenjena ploščevinasta

kuhinjska posoda

Tu dobiva se tudi vsakovrstno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. n. gospodnjam, prečast. duhovščini, gostilničarjem, predstojništvom bolnišnic itd. najboljša priitka svoja hišno in kuhinjsko orodje po ceni speopiniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrše se takoj.

Najnižja cena!

Najnižja cena!

Dunajska borza.

Dne 10. februvarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 80 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 30 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 65 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 65 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1042 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	307 " 25 "
London, 10 funtov strl.	118 " 20 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 39 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 90 "

Dne 9. februvarija.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 75 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 60 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	138 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147 " 70 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 " 20 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	185 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	61 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	57 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2887 " 50 "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	92 " 50 "
Papirni rubelj	1 " 16 "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% galliske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

45.000 goldinarjev

se dobi z jedno

zemljiščnokreditno promeso

à 1 gld. in 50 kr. kolek.

Zrebanje dne 15. februvarija.